

DEMOKRATEN!

Maj/Juni 2000

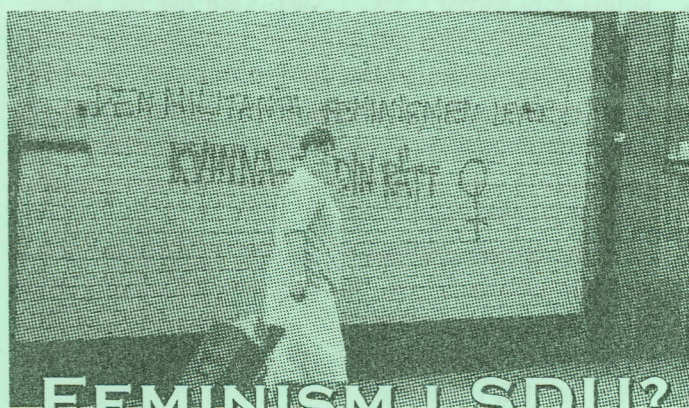
Officiellt informationsorgan för Sverigedemokratisk Ungdom (SDU). Årgång: 3.

SDU, Box 766, 191 27 Sollentuna. Tel: 08-642 25 32.

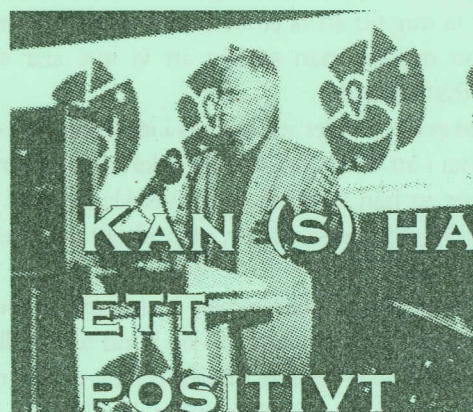
Pg: 649 36 00-8. www.sverigedemokraterna.se

demokraten@sverigedemokraterna.se

Ansvarig utgivare: Jimmy Windeskog. I redaktionen: Erika Borgstedt och Ann-Sofie Hansson.

FEMINISM I SDU?

KAN (S) HA
ETT
POSITIVT
ARV?

SDU MOT
VALET

2002

OBJEKT,
OFFER ELLER MED-
MÄNNISKA?

- BORGSTEDTS KORSTÅG GÅR
VIDARE

Jimmy Windeskogs ledare:

Hur lättlurad kan man bli ?

Jag sprang för ett tag sedan på en kamrat från högstadiet. Vi var aldrig speciellt nära varandra men pratar när vi träffas. Sedan vi umgicks har mycket hänt, medan jag nu är ordförande i SDU så arbetar Mattias i SSU.

Mattias är inte dum, inte speciellt begåvad men inte heller dum. På det sättet har han funnit sin självklara roll i SSU. Men egentligen borde han inte vara där alls. Varje gång vi träffas möts jag av ett leende och en vädjan att ta mig tid att ta en öl med honom. När man gör detta så märker man snabbt att vi inte står speciellt långt ifrån varandra.

Han erkänner det vansinniga i invandringen och det patetiska i att förtrycka och förneka nationalismen. Jag har trott att han valt SSU av den enkla orsaken att han inte prioriterar dessa frågor, men riktigt så enkelt tycks det inte vara.

Problemet med denna man är detsamma som finns framför allt hos 40-talisterna - en blind tilltro till socialdemokratin. Man ser inte till den politik de för, man ser inte till den politik de förespråkar. Istället litat man på socialdemokratin som på en god Gud. Och en god Gud värnar ju det sunda i samhället och ser till att rättvisan tillsist segrar. Inte undra på att vi inte har någon plats för religionen i det här landet, vi har socialdemokratin istället.

Nu har Mattias i alla fall kommit så långt att han har

hittat lite fel hos Gud. Gud är fortfarande god, men han behöver en liten knuff

för att göra gott i denna fråga. Så nu är det alltså upp till honom att ändra partiet. Han talade med inlevelse om att bara den kom en retorisk och övertygande människa som drev denna fråga så skulle man kunna ändra socialdemokrati i denna fråga. Mattias vet att han inte är denna man, men han har bestämt sig att göra sin del genom att lobba för denna åsiktsändring.

"Vet du Jimmy" sa han självsäkert och tittade på mig: "Vi skulle behöva någon som dig, du skulle enkelt kunna göra karriär i SSU". Näja. Visst har jag kompetensen för det men det finns en sak Mattias missar. Anledningen till att det inte finns någon som jag i SSU är att de skulle bli utsparkade på två sekunder, om de var så dumma att det ens gick med. Socialdemokratin är en dinusarie som inte går att påverka från gräsrotsnivå - det är ett elitparti.

Om Mattias verkligen börjar föra fram rimliga åsikter i invandringsfrågan i socialdemokratin så kommer en av två saker att hända. ETT: Han blir allvarligt varnad, förstår sitt misstag och tar aldrig mer upp ämnet. TVÅ: han blir utsparkad.

Sak ETT kommer att hända och Mattias kommer inte för den sakens skull att tappa tron på sossarna, istället gnälla lite på "dem i toppen". Men annars rösta snällt och lydigt.

Gud har inte avslöjats än, men människor börjar tvivla lite lätt. Det finns hopp även för de fanatiska.

SDU - landet över

SDU Syd

Box 99

244 22 Kävlinge

SDU Väst

Box 7045

461 07 Trollhättan

Tel; 0520-328 17

0704-36 52 46

SDU öst

Box 200 85

104 60 Stockholm

Tel; 070-742 43 21

SDU Bergslagen

Box 2050

871 02 Borlänge

Tel; 070-754 32 31

SDU Nord (inaktivt

distrikt)

Box 3060

850 03 Sundsvall

SDU

Riksorganisation

Box 766

191 27 Sollentuna

Tel; 08-642 25 32

Postgiro; 649 36 00-8

sdu@sverigedemokraterna.se

demokraten@sverigedemokraterna.se

En gång är ingen gång - två gånger är en gång för mycket. Så kanske man skall se Erika Borgstedts artiklar om "feminism".

Den första kommenterades av många, men ledde inte till någon skriftlig kommentar i något SDU-organ. Men i och med artikeln "Jag, en feminist" i den senaste Demokraten kom en rad svar och kommentarer. Först i kön står SDU:s ordförande Jimmy Windeskog.

Men kanske vi skall ställa oss frågan hur våra andra kvinnliga medlemmar ser på detta - det har varit alldeles för tyst från deras sida!

Kanske en modeös vädjan från redaktionen här och nu kan råda bot på detta? Är den formen av resonemng Borgstedt för ett sätt att knyta till sig fler kvinnor eller är det en politisk avart?

Debatt:

Jag - en maskilinst?

Erika Borgstedts artikel "Jag, en feminist" i förra Demokraten skapar en del frågor. Själv har jag fruktansvärt svårt att ens ta fenomenet på allvar, och det av anledningen att ingen har lyckats förklara vad begreppet innebär. I Sverige har vi alltså en ganska stor samling människor som väljer en så pass diffus etikett på sig själva att ingen kan begripa vad de står för...

Svaret på detta är naturligtvis att man definierar ordet olika. Om man skall se fenomenet "feminism" som ett ideologiskt sådant så antar jag att skapelsen är att betrakta som en revolutionär vänsterrörelse, en salig blandning mellan de mest stolliga idéer. Allt från könkamp till krav på upphörandet av heterosexuella kontakter trängs mellan uppfattningar om att det inte finns några olikheter mellan könen tycks rymmas här. Men även tankar om att det är just skillnaderna mellan könen som skall ligga till grund för att kvinnan skall ta över samhällets maktstruktur ("kvinnor startar inte krig" osv.) kan finnas i dessa sällskap. Men oavsett moti-

vationer så tycks tankarna om en mer "kvinnoanpassad" politik finnas här.

Vänstern har med kraft tagit till sig denna fråga, och det är inte konstigt. Då klassamhället inte längre existerar (åtminstone inte enligt Marx definitioner) har man låtit den destruktiva Klasskampen ersättas av en minst lika destruktiv Könskamp. Så är det heller ingen tillfällighet att Vänsterpartiet numera säger sig vara ett "feministiskt" parti (de har dock aldrig lyckats förklara vad detta konkret innebär), kvinnor utan självförtroende eller identitet trängs numera i deras led. Nu skall man inte beskylla Borgstedt för att anamma dessa ideal - men bara att hon väljer att ta samma namn som dessa galningar visar på ett lite märkligt omdöme.

Borgstedt vill bevisligen ge feminismen ett bättre namn genom att lägga fram sin egen definition, en idé om lika lön, en solidarisk arbetsfördelning i hemmet och ett avskaffande av kvoteringssystemen. Så det är alltså detta som skall vara den berömda "feminismen" (om än i en nationalistisk tappning)??? I sådana fall måste jag påstå att jag har tappat tråden fullständigt.

För mig är frågan om att alla människor (oavsett kön eller andra anledningar) för samma arbete ingen kvinnofråga - långtifrån. Det är helt enkelt

en fråga om nationell solidaritet. Att ge politiken en feministisk prägel bara för att få in denna fråga på dagordningen är fullkomligt meningslöst då den redan finns där. Vad det beträffar arbetsfördelningen i hemmet så anser jag att denna naturligtvis borde vara solidarisk. Jag har själv (åtminstone enligt mig själv) alltid tagit min del av ansvaret i gemensamma hem, och förmodligen har mina före detta flickvänner inget att klaga på när det gäller detta. Men även om man moraliskt skall hjälpa varandra med tvätt, disk, städning och så vidare så måste jag ju påpeka att jag inte ser ner på familjer där man gemensamt kommer överens om att kvinnan skall sköta just detta. Lika lite som jag reagerar negativt på om mannen tar hand om att laga vedpannan, måla om huset och laga bilen. Vad jag försöker säga är att arbetsfördelningen i hemmet är en fråga för de personer som berörs av förhållandet.

Det kan väl inte vara så att det är DETTA som skall vara den feminism som så många letar så desperat efter? Förvisso är fulla tvättkorgar och odiskade tallrikar irriterande - men är det en stor politisk fråga? Det är precis vad det har blivit. För visst är det så att feminismen har blivit en central fråga i dagens debatt, inte minst i Riksdagen och i landets ledande tidningar tröttnar man aldrig på att påtala frågans vikt. Så det blir alltså fel att säga att vi inte klarar av att föra en medveten och seriös debatt om samhällets mest viktiga frågor - om man nu anser att denna fråga är av denna vikt och skall debatteras på bekostnad av andra frågor.

Borgstedts tredje ståndpunkt är avskaffandet av könskvotering, det är en bra ståndpunkt. För visst är det så att kvoteringen är kontraproduktiv, den erkänner från början att kvinnor behöver hjälp att nå positioner och det tror jag inte en sekund på. Men är denna hållning verkligen en feministisk sådan? Nej skulle jag vilja säga instinktivt. Istället

är det just så att kvoteringssystemet är en konsekvens av just den feministiska våg som bryter fram. Och är det så som jag ser det så betyder det att Borgstedts hållning i realiteten är en antifeministisk hållning.

Och det var ungefär det hon lade fram i förra numret. Ett resonemang byggt på att feminismen är en rättvisefråga, en fråga av tveksam vikt om arbetsfördelning samt en antifeministisk fråga. Har man inte mer att stoppa in i den ideologiska påsen så tycker jag nog att man gör ett stort misstag att välja att kalla sig för "Feminist". Dessutom ingår just dessa frågor i den politik SD har fört sedan 1983 utan att någon för den delens skull skulle komma på tanken att kalla SD:s politik för feministisk (varken vi själva eller våra meningsmotståndare). Med detta i bakhuvudet så kan jag för mitt liv inte förstå hur någon kan komma på idén att kalla sig själv för feminist.

Dessutom, även om dessa tre frågor skulle motivera en egen etikett, så har jag stora invändningar gentemot namnvalet. Det genomgående temat i Erikas tre punkter är rättvisa, och slår man upp ordet "feminism" i en ordbok så möts man av beskrivningen "en rörelse för kvinnors jämställdhet med män". Förstår jag Borgstedt rätt så är hon också för mäns jämställdhet gentemot kvinnorna (se till exempel barnvården), för inte förordar hon ett diskriminerande av männen? Om nu så är fallet så förstår jag återigen ingenting. Slår man upp ordet "Feminin" i en ordbok så betyder detta kvinnlig, och ingen skall väl påstå att jämlikhet endast är en fråga som drivs av kvinnor? Kanske den könskamp som beskrevs inledningsvis (tillsammans med män som kan betraktas som mentala hederskärningar), men knappast den feminism som Borgstedt beskrev. Så varför då ge en fråga som rättvisa och jämställdhet ett kvinnligt namn då definitionen rimligtvis borde vara könlös? Om

Socialt på Västkusten

SDU Väst kommer under sommaren att påbörja kontinuerliga aktiviteter av olika slag. Med en kombination av sociala träffar och politiska tillställningar kommer det med all säkerhet att bli något att boka in i kalendern.

Så de som är intresserade att delta i dessa träffar hör av sig snarast till SDU Väst!!!

Tel; 0520-328 17, 0704-36 52 46

E-post; sdu.erika.borgstedt@sverigedemokraterna.se

Borgstedt menar att hennes hållning (som är nära på identisk med min) gör henne till "Feminist" så antar jag att det logiskt sett borde göra mig till en "Maskulinist". Se där, ett destruktivt tankesätt som förmodligen endast är kapabelt till att skapa motsättningar mellan könen (i god gammal marxistisk anda).

Sverigedemokratin är ingen feministisk rörelse, lika lite som den är en maskulinistisk rörelse. Vi arbetar för rättvisa, solidaritet och vårt folks själva överlevnad. Väljer man i detta fall att kalla sig för feminist måste jag ifrågasätta hur långt denna människa har kommit i sin nationalistiska medvetenhet - och om inte denna person har missat väsentliga delar om nationalismens syften och mål, för att inte säga hela idé.

Feminismen är en obegåvad och löjlig rörelse. Varken den eller ens ordet feminism har något inom nationalismen att göra, åtminstone inte som jag uppfattar den. Rättvisefrågan står redan på dagordningen och den kommer vi inte lösa genom att sänka oss till en sandlådenivå där vi börjar använda samma retorik som våra motståndare. Det snarare stjälpes än hjälper vårt politiska arbete. Erika Borgstedt är en alldeles för produktiv och intelligent kraft för att göra sådana misstag.

Jimmy Windeskog

Debatt:

"Aurora" åter?

För ett par år sedan fanns det en spalt i *SDU-Bulletinen* som hette "Aurora - SDU:s nationalfeministiska forum". De som var medlemmar då kanske inte finns spalten kanske inte kommer ihåg den. Den försvann nämligen efter bara ett nummer.

"Aurora" skulle bli en kanal för kvinnorna i SDU men blev det aldrig. Kanske berodde det på att vi har så många män i SDU, kanske på att ingen ville läsa spalten eller kanske på att jag blev gravid och inte orkade skriva så mycket som förut. Det spelar egentligen ingen roll för försvann gjorde den.

I och med att Erika Borgstedt numera skriver i *Demokraten* har ett nytt tänkande kommit in på dess sidor. En del gillar det och andra inte, det spelar ingen roll för nu finns det här. Och jag måste själv säga att jag gillar det. Det var inte en stund för tidigt.

Men jag gillar inte allt hon säger. Som nybliven tvåbarnsmoder måste jag säga att jag ser snett på hennes kritik av könsroller i ung ålder. Jag påstår att jag på egen hand och väldigt nära kunna se att vi människor har en genetisk kodning. Det finns sådant som är typiskt kvinnligt och typiskt manligt. Så varför inte låta unga barn utveckla detta, varför måste vi vara så socialistiska?

Vissa menar ju att dessa skillnader mellan gosse och

flicka inte finns men det gör det. Ett exempel på det är det helvete en människa som måste gå igenom en könsoperation går igenom. Denne säger sig hela sitt liv vara "född i fel kropp". För att någon skal kunna vara född i fel kropp så måste det också finnas något genetiskt kvinnligt och manligt.

Men jag skall inte gnälla. Det är skönt att fler kvinnor skriver, det har fått mig att skriva mer. Och förhoppningsvis leder detta till att "Aurora" kommer tillbaka och då blir en levande del av *Demokraten*.

Ann-Sofie Hansson

Svar

Redaktionen har idag inga planer på ett "kvinnoforum" i *Demokraten*. Vi anser inte att det finns några specifika "kvinnofrågor" utan att alla dessa ryms inom det nationalsolidariska tänkandet.

Visst kan frågor som berör kvinnor främst debatteras i *Demokraten*, det skall de också. Men detta är ett problem alla har en del i, så är inte aktuellt med en nationalistisk version av "Aftonbladet Kvinna".

Ekonomi:

Ernst Wigforss

Upplagt i 27 punkter så presenterades det under 1944 - Socialdemokraternas efterkrigsprogram. Detta var i huvudsak utarbetat av en enda man, Ernst Wigforss.

En av de rättigheter som kommer med demokratin är den att varje människa skall få förvalta sina politiska idéer. Detta har dock i praktiken varit svårt att genomföra i de moderna parlamentens och presskojoriets Sverige. En man i vars handlingar man dock kan skönja ett sådant uttryck, stöpt i äkta form, är hos denne Wigforss, finansminister 1925-1926 och 1932-1949. Han förföll ej heller till stupid hets mot mer polariserade meningsmotståndare, vare sig nationalistiska eller kommunistiska. Och man får anta att det tillhör ovanligheterna att en finansminister tar sig tid att diskutera med en företrädare för en sådan politisk inkorrekt "uddagrupp". Wigforss hade mycket kontakt med en viss Per Engdahl efter dennes artikelserie om de 27 punkterna (ca 40 år senare skulle en viss centerledare med efternamnet Johansson ha liknande kontakter). Man kan tycka vad man vill om Engdahl och hans rörelse, men att en minister av denna dignitet tog sig tid till idédebatt och idéutveckling med "fruktansvärda nationalister" får stå som ett bevis på att det fanns gott i Wigforss karaktär.

Tillbaka till efterkrigsprogrammet, som trots allt får ses som Wigforss livsverk. Detta blev socialdemokraternas stora slagnummer då krigsårens samlingsregering gick mot sin upplösning och den nationella enighet man visat bevis på åter byttes mot kacklande strider om särintressen. Men med efterkrigsprogrammet fångade man upp arbetarnas förhoppningar, radikaliserade som de var efter krigsslutet.

Det kan vara på sin plats att titta på några av de punkter programmet innehåller.

I dess **andra punkt** heter det: "Näringslivets strävan att vidmakthålla och öka sysselsättningen samordnas under statens ledning." Det principiella bejakandet av näringslivet till trots, ansåg

Wigforss att det i vissa fall vore nödvändigt med ekonomisk verksamhet som staten omedelbart genom sina egna organ bedriver. Inom vissa begränsade områden i ett rättvist samhälle måste en ren statshushållning få komma till livs, var alltså Wigforss hållning.

I den **sjunde punkten** heter det: Offentliga arbeten utökas vid minskad sysselsättning i det enskilda näringslivet." En punkt som har försvunnit ur dagens socialdemokratiska verklighet, främjad från all praktisk tillämpning.

Punkt tio lyder: "Solidarisk lönepolitik", och här talar man vidare om lika inkomst för lika prestation både jämförelse mellan jordbruk och andra näringsgrenar, och mellan män och kvinnor.

Den **fjortonde punkten** handlar om "Verksamma åtgärder för folkhälsans höjande." Här ville man bland annat ha en ytterligare utbyggnad av vårdsektorn, mödrahjälp, kamp mot aborterna och tillgänglig hälsokontroll för hela folket, och socialpolitiska förmåner för familjer.

Punkt sexton säger: "Lika utbildningsmöjligheter för all ungdom."

I den **sjuttonde punkten** heter det: "Likvärdig levnadsstandard och utjämning av klasskillnader." Folkhemsgemenskap, kollektivt ansvar och nationell solidaritet alltså!

I **punkt arton** talas det om samhällelig planering av investeringsverksamheten. Man talar om socialisering av bankerna, då en verksam kreditpolitik är möjlig först om den utgår från ett enda ställe.

I den sista och **sjuttiosjunde punkten** kommer ett ord till uttryck, som hade en av sina stora fanbärare i Wigforss, nämligen Social Demokrati. "Ökat arbetarinflytande över produktionens ledning", heter det här. Här lyser igenom, Wigforss tankeförankring i idealistisk färgad humanism och engelsk gillesocialism, d v s i en socialism som eftersträvar en ökad socialisering av produktionsmedlen och vill lägga större delen av statsmakten på organiserade grupper, främst yrkesgrupper, så kallade gillen eller fackförbund. Här i finner man

en tankeförbrödning (eller i alla fall en länk) till redan nämnda Engdahl och hans tankar om korporativa lösningar. De två hade säkerligen både intressanta och livliga debatter.

Om man ställer ovanstående axplock ur folkhemssocialismens berömda program mot dagens högerdegenererade socialdemokrati så slås man av den totala kontrasten.

Man kanske skall inskuta en personlig passus i detta lovprisande av Wigforss efterkrigsssträvan efter "fullsysselsättning", "rättvis fördelning och höjd levnadsstandard", "Större effektivitet och mera demokrati inom näringslivet" och så vidare. Man kan nämligen (med all rätt) anse att programmet, som för all del innehåller intressanta visioner och goda ambitioner, ej på ett tillfredsställande sätt kan genomföras inom den nuvarande kapitalismens form, det kan ej genomföras om marknadens grundläggande privatkapitalistiska villkor samtidigt skall tillgodoses. Teoretisk kan Wigforss program låta bra, men i praktiken, hur väl tyglades marknadens krafter till förmån för programets förverkligande.

Ernst Wigforss intog med sin intellektuella

begåvning och debattskicklighet tidigt en framsjuten plats inom socialdemokratiska partiet. Han blev dess stora idéspruta och lärare. Enligt många vittnen en lysande talare tillika. Under sin finansministertid var hans principiella linje att genom en radikal skattepolitik och sociala hjälpåtgärder försöka utjämna förmögenhets- och inkomstutjämningen. Från borgerligt håll utsattes hans skattepolitik naturligtvis för skarp kritik. Wigforss var också en sann värnare om svenskt oberoende under 2:a världskriget.

Ernst Wigforss gav 1941 ut en bok med en titel som inte bara fungerade som en ledstjärna för dåtidens socialdemokrati - utan även för dagens sverigedemokrati. Titeln var - *Från Klasskamp Till Klassamverkan*. Ord att bygga på och att leva efter.

Ann-Sofie Hansson

Rent allmänt:

Du vet att du lever ett destruktivt liv när du...

- När du löser medlemskap i Rättvisepartiet Socialisterna för att knyta kontakter som skall gynna dig i arbetslivet.
- När du flyttar till Lund, Uppsala, Södermalm eller Umeå för att uppleva en stimulerande och okonstlad tillvaro.
- När du förväntar dig att Janssons Frestelse skall komma varje vecka bara för att det är ett "veckobrev".
- När du frågar Steig Larsson hur man skriver objektiva artiklar om meningsmotståndare.
- När du intervjuar ledande Vänsterpartister på temat "Allvarliga avståndstaganden från kommunismen".
- När du går en kurs hos Anna-Lena Lodenius för att lära dig hur man bäst använder sig av källangivelser.
- När du affischerar i Sättra.
- När du skriver "SD går framåt" på Passagens politik-sida.
- När du pryar på Aftonbladet för att lära dig att kartlägga "högerextemismen".
- När du söker dig till Centerpartiet för att du letar efter en medveten och tydligt definierad ideologi.
- När du skriver beundrabrev till Expressens politiske redaktör PM Nilsson under rubriken; "Du vet verkligen hur verkligheten ser ut!".
- När du tror att Sverige kommer att säga nej till EMU.
- När du går med i SDU för att ragga brudar.

Ideologisk grundkurs (del 1):

Ideologiernas död?

Det tycks som vi fått en ganska bra fart på den ideologiska debatten i *Demokraten* angående nationaldemokratin, och utan tvivel så kommer denna debatt att fortsätta och fördjupas i vårt nya organ *Samtal i Skamvrån*.

Men...vi har ännu inte fördjupat oss i de andra ideologierna. Så för att råda bot på detta inleder *Demokraten* än längre artikelserie där vi kort kommer att presentera de politiska ideologierna samt liknande fenomen. Observera att vi till största del endast kommer att beröra Europa och västvärlden. Vi mjukstartar dock med en kort historisk tillbakablick i ämnet.

Ordet ideologi uppstod under den franska revolutionen är alltså ännu inte ens tvåhundra år gammalt. Men exakt vad är då en ideologi? "En samling principer som motiverar ett politiskt agerande ur ett subjektivt logiskt tänkande" är förmodligen det bästa svaret. Men det finns också något annat inom begreppet. Då industrisamhället med dess urbanisering blev en realitet fick vi också masspartierna.

Tre av de viktigaste ideologierna har sitt ursprung i den franska revolutionen; socialismen, liberalismen och konservatismen. Medan naturligtvis de politiska principerna skilde dem åt så var deras arbetssätt av minst lika stor betydelse. Sprickan mellan de revolutionära (som förespråkade snabb förändring) och de reformistiska (som förespråkade stegvis förändring) har genom åren haft en vital betydelse, och har egentligen inte spelat ut sin roll förrän i modern tid. Nationalismen å sin sida har egentligen en längre historia då den endast är en politisk formulering av den urgamla känslan patriotism. Nationalism kan också se väldigt olika ut på olika platser i världen, vilket bara är logiskt då nationalismen utgår från folket och världens folk är olika.

I samband med 1:a världskriget får ideologierna ett nytt politiskt sammanhang, diktatorer uppträder i enpartistater. Inte sedan faraonernas tid har man placerat så mycket makt i en enskild människas händer, ja om ens då. Men hyllningarna till dessa "Ledare" följer i alla fall samma mönster. Först ut var kommunismen i Ryssland vilken följdes av fascismen i Italien och nazismen i Tyskland. Det intressanta i detta var att alla tre, i någon mening, hade socialismen som grund.

2:a världskrigets slut sätter på sätt och vis punkt för de uttalade antidemokratiska ideologierna, åtminstone i västvärlden. Fascismen och nazismen går under i kriget. Kommunismen å sin sida ger sig in i det "kalla kriget" och får ses som besegrade när Berlinmuren faller 1989, strax därefter upplöses också Sovjetunionen. Instandet av Förenta Nationerna (FN) gav läran om de mänskliga rättigheterna och demokratin en ny plattform. Åtminstone retoriskt har då dessa principer blivit en del av alla västvärldens ideologier, även om man ofta kan ifrågasätta hur mycket man egentligen tror och följer dem.

Detta i sig ledde till att man på 50-talet började tala om ideologiernas död. I evolutionära termer började tänkare spekulera i om inte de destruktiva delarna i västvärldens ideologier hade skalats av och att ideologierna med de principerna som fanns kvar påminde om varandra till den grad att de tillsammans kunde kallas för en "överideologi". Namnet på denna "överideologi" har varierat, men "socialliberalism" är nog en ganska passande beteckning. Precis som Karl Marx hade förutspått stod man nu alltså inför "historiens slut", ett läge där den politiska debatten inte handlade om idéstrider utan praktiska detaljer. Inte på så sätt att man inte längre skulle få uppleva historiska händelser och konflikter, men politiken hade nått sitt slutliga stadium och skulle vara för evigt.

Mer det resonemanget fungerar bara om man på fullt allvar tror att utvecklingen helt ska stanna av. Men så sker aldrig. Industrisamhället löste förvisso gamla problem som massfattigdom och nöd, men skapade snabbt nya problem. Och nya problem kommer alltid att leda till nya motsättningar. Inte på så sätt att vi får helt nya ideologier. Liksom det endast finns ett begränsat antal toner så finns det ett begränsat antal idéalternativ - men dessa går att variera på ett oräkneligt antal sätt.

Miljöproblem har gett en ekologisk dimension till politiken, kritiken mot staten och centralt styre (för att inte tala om allmän förstörelselusta) har resulterat i att man gått tillbaka till gamla liberala (kallas numera "nylibera-

la") och anarkistiska ideal. Det feministiska tänkandet har kommit åter då denna fråga fått en dagordningen och skapandet av mångkulturen har gett nytt liv till nationalismen (trots att man förmodligen trodde att man tagit död på den i samband med 2:a världskriget. Ett allmänt liberalt tänkande har fått en motreaktion i nykonservatismen och så vidare. Inget varar för evigt - historien tar aldrig slut. Och således kommer vi aldrig att få uppleva ideologiernas död. Ibland kommer de att likna varandra mer eller mindre än i andra historiska skeenden. Men att dö kommer de aldrig!

Ideologierna har i den parlamentariskt demokratiska miljön fått lova att anpassa sig. Att vi väljer våra företrädare betyder också i de allra flesta fall att vi tvingar dem att kompromissa med andra idériktningar. Det betyder att de ideologiska ståndpunkterna som ett parti inte alltid är så tydliga som man kanske kan önska. Dessutom kan man lugnt påstå att avsaknaden av en livskraftig opposition i denna miljö ofta ger upphov till en likriktning. Inte minst ser vi detta i vårt eget land. Partier må ha sina olika utgångspunkter (ideologier) men i realiteten är skillnaderna få. Detta utveckling kan dock snabbt förändras, till exempel kan man säga att 70-tals vänstern på sina håll tvingande sina motståndare att skärpa och omformulera sina argument.

I politiken skall man alltid skilja på "motiv" och "motivering". Bara för att man påstår något så innebär inte

detti att det är den egentliga anledningen till det man föreslår. I dagens Sverige ser vi till exempel gång på gång kampanjer mot "rasismen" som sägs "förstärka demokratin", medan motivet bakom dessa egentligen är att ytterligare inskränka demokratin. På samma sätt väddade både Josef Stalin och Adolf Hitler till människors nationalism när de förde sina krig, trots att de båda var internationalister. Ett annat exempel är hur man använt religioner som "motiv" för krigföring.

Ser man på socialdemokraterna så motiverade de dagis och kvinnor på arbetsmarknaden med sakargument, mer i själva verket ligger upplösandet av familjen i deras ideologi. På samma sätt talade man aldrig om sin tro på mångkulturen då den utomeuropeiska invandringen startade, man sa till och med att påståenden om att Sverige med tiden skulle bli mångkulturellt endast var skräckpropaganda. Men i grunden är man och har alltid varit internationalister.

Så ideologier fungerar inte bara som en grund och en sammanbindande faktor, inte sällan förklarar de de verkliga motiven bakom de idéer man driver.

Jimmy Windeskog

Sent på kvällen från en lägenhet i Trollhättan:

Ett klargörande

Jag blir rent ut sagt jävligt förbannad av den senaste tidens gruppvåldtäkter. Efter det som hänt den stackars flickan i Skogås som våldtogs av 8 unga män så tycks det spridits sig en epedemi av detta vidriga brott. Hur kan det komma sig att män förhuvudtaget kan komma på tanken att utföra denna handling?

En våldtäkt är ett brott som förtjänar lagens strängaste straff. Att utsätta en kvinna för denna förnedring är bland det fegast en man kan göra. Kvinnor tvingas leva med denna hemska upplevelse hela livet, medans gärningsmännen kommer ut efter endast ett par år och kan fortsätta leva ett normalt liv. Rättvist?

Nej, det är det inte. Jag anser att en våldtäkt är ett brott mot alla kvinnor i samhället. Det visar på att många utav dagens män inte respekterar oss som kvinnor. Attityden, hon får skylla sig själv, eller hon

sa nej men hon menade ja, är unga killars resonemang. Denna attityden gör mig livrädd. Alla borde veta att en kvinnas nej alltid är ett nej och skall respekteras därefter.

Kvinnor har rätt att kunna klä sig hur de vill utan att för den skull behöva bli antastade eller i värsta fall våldtagna av killar som sedan säger: hon får skylla sig själv!

Detta är ett samhällsproblem som kommer att växa sig större om man inte gör något åt saken. Det är dax att med hårdhandskarna stoppa denna vidriga epedemi. Vi kvinnor måste tillsammans hjälpas åt att få killarna att respektera oss även om det torde vara en självklarhet. För varje våldtäkt som begås sätts ett människoliv i spillror samtidigt som hela kvinnorörelsen tar ett steg tillbaka i sitt arbete att få ett jämställt Sverige!

Erika Borgstedt

Internet:

På patrull i IT-djungeln

Internet är ju i mycket en utforskad värld, förmodligen så också vad det gäller de nationalistiska sidorna. Så för att råda bot på detta så skickade Demokraten ut en patrull att sondera terrängen. Och skall man ut i det okända skall gruppen naturligtvis vara varierad, i den andan så bestod vår patrull av mer än sedvanliga nationalisterna.

Så ut i denna djungel för *Jimmy Windeskog* (som visst kallar sig Sverigedemokrat...), *Cecilia "Cicci" Eriksson* (kallar sig politiskt oengagerad) samt *Magnus Karlsson* (mörkblå moderat enligt egen uppgift). Och efter ett par kvällars surfande så lämnade de ifrån sig denna rapport (och nej...ingen Årets Robinson blev utsedd).

I sedvanlig kvällstidningsstil så lät vi våra frivilliga betygsätta sidorna på en skala. Fantasifullt nog gavs dessa direktiv:

- 1 = Underkänt
- 2 = Godkänt
- 3 = Bra
- 4 = Väldigt bra
- 5 = Världsklass

(inget "rockar fett", "suger" eller "sparkar arschle" alltså)

Dessutom har man tagit sig friheten att ibland markera med ett + om något varit lite bättre eller ett - för något sämre.

Har du själv fler sidor att rekommendera så skriv en rad till: demokraten@sverigedemokraterna.se

SJÖBOPARTIET

(www.geocities.com/capitolhill/7396/)

Så detta skall vara det omtalade Sjöbopartiets hemsida? Jaha... Så mycket står inte att finna. Den ser bra ut men är i det största innehållslös.

Vi hittade en dålig bild på deras styrelse, ett par rader från deras partiordförande samt ett par rader om deras arbete i samlingen Skånes Vål, sen var det inte så mycket mer.

Via sidan kan man också få kontakt med partiet, men få kommer nog att ta detta tillfälle då man redan måste veta det mesta om partiet för att få ut något av denna sida.

Med tanke på partiets lokala framgångar borde man kunna prestera bättre, men man satsar förmodligen på att möta eventuella väljare på andra sätt.

BETYG = 1

SALT

(www.samtidsmagasinet-salt.nu)

Den unga tidningen Salts sida tycks finnas framför allt för att ge en kort glimt av tidningen för intresserade i syfte att de skall köpa pappersversionen. Då alla tre i panelen redan gjort detta så är vi nog inte rätt målgrupp. Men hemsidan känns nästan lika proffsig i sitt utförande som pappersversionen.

Man har börjat bygga upp ett artikelbibliotek, och det är imponerande mycket av tidningen man bjuder på. Detta betyder också att det ganska snart kommer att bli en riktigt omfattande sida, men ännu så är den inte det och det drar ner betyget.

Vi saknar en politisk plattform som förklarar tidningens utgångspunkt. Det vore också roligt om redaktörerna kunde presenteras.

Om man inte läst tidningen så är detta en väldigt bra sida, men vi tre har ju redan gjort det...

BETYG = 3 -

FRI INFORMATION

(www.friinformation.com)

Fri Information är bäst i Sverige på det de gör. Det som är jobbigt i pappersversionen är att layouten ofta känns onödigt enkel, det är samma sak på deras hemsida. Det hela blir extra irriterande av att man använder väldigt klara färger. Men sidan är trots allt väldigt lätt att använda.

Väldigt mycket av det som getts ut genom åren finns på denna hemsida, speciellt kul då mycket av detta material är svårt att få tag på i dag. Man har också en väldigt bra länksida (men denna borde uppdateras oftare så man slipper överksamma länkar).

Fri Information har gjort det lätt för sig och resultatet är väldigt bra. Inga onödiga utsvävningar utan den presenterar tidningen på ett väldigt bra sätt. De två i gruppen som inte tidigare läst tidningen fick ett väldigt bra intryck av den, vilket säger det mesta.

BETYG = 4

EXPONERINGEN

(www.flashback.net/~harmony)

Exponeringens syfte tycks vara att finnas som bevis för att invandrare minsann begår brott. Således känns det lite tråkigt och inte speciellt givande att som redan övertygad nationalist sätta sig och gå igenom detta, man tröttnar ganska snart. Andra i gruppen satt dock och läste på sidan betydligt längre.

Men samtidigt fyller sidan ett syfte för dem som håller på att vakna, så att dessa människor får mer vatten på sin kvarn. På det sättet är det också bra att det finns viktiga nationaldemokratiska länkar som är väldigt lätta att hitta.

Men sidan är inte tillräckligt grundlig och komplett vad gäller information för att vara speciellt användbar för research. Sidan är "ett steg på vägen" alltså.

Betyg = 2

BLÅGULA FRÅGOR

(www.bgf.nu)

Oj, oj, oj! Här är det minsann många och ytterst tydliga färger. Utformningen av denna sida träffar betraktaren som en käftsmäll. Det verkar som den som är ansvarig för utformningen dels inte är så duktig på det han gör, och dels har haft mycket roligare när han har gjort sidan än vad vi har när vi läser den. Överlag är också texten så stor att det blir väldigt irriterande att läsa.

Upplägget ger också ett lite förvirrat intryck, ingen riktig struktur finns utan ämnen, inlägg, frågor, brev och gud vet vad finns blandat lite huller om buller. Och det är väldigt synd för det finns onekligen väldigt mycket att läsa. Man måste alltså lägga ner lite tid för att komma åt alla godbitar, men när man väl gör det så finner man en hel del som är riktigt bra.

Länksidan tillhör de bättre av dem vi sett i detta ämne.

Betyg = 3

SVERIGEDEMOKRATERNA

(www.sverigedemokraterna.se)

SD:s sida är lite annorlunda som partisida betraktad. I mångt och mycket kan man kalla den för en nyhetssida. När uppdateringarna fungerar som de skall (vilket de oftast gör) så kommer det dagligen in små kommentarer om samhällsfenomen. Kanske man skall anmärka att dessa händelser oftast

är negativa sådana, händer det aldrig något bra?

Med jämna mellanrum kommer det in historiska artiklar i anslutning med viktiga datum och händelser. Man är riktigt duktig på att hålla koll på vad som händer angående nationalism ute på kontinenten. Det händer också att partiets offentliga arbete presenteras och kommenteras, även om man skulle vilja se mer av den varan. Att nästan allt som publiceras sedan finns att finna i artikelbiblioteket är ett extra plus, det börjar bli imponerande stort.

Dessutom kan man prenumerera på Mikael Janssons veckobrev (man kan dock inte titta på äldre veckobrev och det är en brist). Bäst av allt är nästan att man kan lyssna på hela sändningar från Radio-SD. Ovanpå detta finns naturligtvis partiprogrammet, även på finska, tyska och franska.

Utformningen är proffsig och smakfull. Vi saknar dock lite saker för att ge toppbetyg; en chat eller konferens (gruppen vill minnas något liknande på Alternativ Medias hemsida för ett tag sedan) eller kanske chansen att samtala med ledande SD:are via chat, tyngre och mer ideologiskt material, tydligare presentationer av ledande SD:are och kanske en sida som tar upp vanliga frågor om partiet (för nybörjare). Då rykten säger att det finns mycket bilder på partiet så efterfrågas också ett bildarkiv eller kanske en historisk presentation. Men SD har lyckats skapa en riktigt bra sida som förmodligen bara kommer att bli bättre med tiden.

BETYG = 4

Aktuellt:

Sett och hört

I början av maj hade Sverigedemokraterna årsmöte. I samband med detta så valde man en ny andre vice ordförande, mannen för denna post blev Torbjörn Kastell som tidigare varit redaktör för SD-Kuriren.

Så med detta vill SDU säga grattis till Kastell och ett stort tack till Anders Westergren för alla hans år som andre vice ordförande.

Under samma helg hölls SD:s Engelbrektsmanifestation i Örebro, SDU hade en väldigt central roll.

Dels lade SDU en krans vid Engelbrektsmonumentet (bredvid SD:s). Dels var Windeskog en av talarna (den sista). Och dels utgjordes fanborgen av duktiga och disciplinerade SDU:are (både pojkar och flickor).

Vi kanske skall poängtera att fanbärarna var klädda i samma SDU-skjortor som användes i valrörelsen

1994. Förhoppningsvis är de tillbaka för att stanna, onekligen ger de en skön inramning. Oavsett om det rör sig om Växjö -94 eller Örebro -00.

Förhoppningsvis vet du redan att du kan lyssna på Radio-SD:s närradiosändningar via SD:s hemsida (www.sverigedemokraterna.se). Om inte annat vet du det nu så koppla upp dig!

Vår gamla "kompis", den självutnämnde "extremistexperten" Anna-Lena Lodenius man har gett ut en roman. Denne Per Wickström har annars gjort sig känd för att kalla SD för "ekonomiska rasister" (ser man skillnader mellan raserna på ekonomisk grund då?).

Hans verk kan sägas vara en fantasifull kriminalroman i nazi-miljö. Naturligtvis är det inget att läsa som roman. Men den borde få pris

för att vara den bästa krogguiden på länge. Skall du ut och äta på Söder i Stockholm så bara MÅSTE du läsa "Det onda arvet" innan.

En annan självutnämnd expert är clownen Reizo Aneröd på Västkusten. Innan han började påstå att Anders Klarström bildade BSS när han var 13 år så var han med i det grovt antisemitiska bandet "Eld, Attack, Krossa".

SDU håller som bäst på att ge ut en serie skrifter. Redan i detta nummer kan du beställa novellen "Dit älgarna inte längre går" och den politiska skriften "Nationalism i ett land!?!". Den sistnämnda är första delen av en trilogi, snart kommer även "I tredje hand" och "Nationell demokrati".

Mycket läsning till sommaren alltså!

Det kom ett brev...

...riktat till ordförande Jimmy Windeskog som önskar lite klarhet i SDU:s ekonomiska inställning. Tyvärr har väl inte den ekonomiska delen av SDU:s principprogram vuxit klart ännu. Med det i åtanke har Jimmy Windeskog besvarat dessa frågor genom att kombinera SDU:s ideologiska riktlinjer (när dessa varit tillämplbara) och sina egna uppfattningar (när det gäller frågor där SDU ännu inte har tagit ställning).

Således får dessa frågor och svar dels ses som ett försök att skapa klarhet, men också att styra den ekonomiska debatten inom förbundet.

Förhoppningsvis kan debatten utvecklas med reaktioner redan i nästa nummer!

Men fram till dess tackar vi "T.K" för hans frågor och hoppas att han blir nöjd med svaren.

1. Förespråkar SDU löne- och skattepolitik som är inriktad på att utjämna lönerna efter skatt?

Jimmy Windeskog: I den meningen att vi förespråkar olika skattesatser beroende på storleken av inkomst, ja. Men detta är snarare en konsekvens än en medveten strategi. Men visst, att ha allt för stora löneskillnader anser jag endast vara destruktivt - ett upphov till konflikter i samhället. Det skall inte vara fel att tjäna, men det tror jag inte att det är heller.

2. Hur stor anser SDU att den offentliga sektorn bör vara jämfört med idag?

JW: Så stor den behöver vara. Med det menar jag att den privata sektorn aldrig kan fylla alla funktioner som den offentliga sektorn. Det finns inget egenvärde i att låta den offentliga sektorn bli en ofantlig sektor, men man skall ha det alternativet. Dessutom behöver vi ett institut som inte är vinsttänkande.

3. Anser SDU att det är bra att ha en stor offentlig sektor som garant mot oönskad arbetslöshet?

JW: Vill man sysselsätta folk för sakens skull så anser att det kan vara en bra idé att sätta dem inom den offentliga sektorn. Men då talar jag endast om att man utför enklare tjänster som motprestation för utbetalningar, till exempel uppställningsarbete, att ta sig tid att umgås med äldre personer eller agera trafikvärdar.

Men oönskad arbetslöshet löser vi bara genom att skapa riktiga arbeten.

4. EU-förespråkarna hävdar att vårt medlemskap ökar handelsutbytet, minskar konkurrenshämmande regleringar och omvandlingstrycket inom näringslivet och offentliga sektorn. Vad anser SDU?

JW: EU kan inte tillföra några regleringar vi inte kan uppnå ändå, vi svenskar är tillräckligt kompetenta att styra våra egna liv och vår egen nation. Vi har inte heller viljan att styra några andra nationer. EU kan för all del fungera

som en idékanal, men för den delen behöver vi inte vara medlemmar.

Att säga nej till EU handlar om att säga nej till överstatlighet och ja till självbestämmande.

5. Anser SDU att lagen om anställningsskydd (LAS) bör luckras upp och göras mer flexibel, för att på så sätt minska arbetslösheten i landet?

JW: Det råder förmodligen olika åsikter om detta i SDU, och programmet berör inte denna punkt. Personligen är jag väldigt tveksam. Man kan redan idag ha anställda på prov, man kan göra sig av med människor som uppträder illojalt mot arbetsgivaren och man kan permittera folk om man inte har råd med dem. Jag förstår inte riktigt hur en uppluckring av denna lag skall göras utan att endast gynna arbetsgivaren, och jag ser inte hur detta skall lösa problemen på arbetsmarknaden.

Lagen är inte perfekt och kan ses över, men jag tror på andemeningen i den.

6. Stämmer det att SDU är som SSU, eftersom vissa gör gällande att SD är som SAP fast med tuffare brotts- och invandringspolitik?

JW: Inte alls. SAP och SSU är socialistiska och internationalistiska rörelser, vi är en nationalistisk organisation. Vi beundrar de socialdemokratiska tankegångar om Folkhemmet efter 2:a världskriget (med klara nationalistiska drag), men då dessa försvann med Olof Palme på 70-talet har vi bara förakt för socialdemokratin. Viktigt att komma ihåg från denna tid är också att detta var ett avsteg från deras ideologi, de socialdemokrater vi ser idag har hittat tillbaka till sin ideologi.

Vad beträffar SSU med deras liberala inslag och kosmopolitiska hållning, och att SDU skulle ha några likheter med SSU har jag aldrig hört någon påstå förut.

Nya produkter från SDU

Skivor

Klassiska marscher

Samlade svenska marscher med allt ifrån SD-klassikern *Bohus bataljon* och *Björneborgarnas Marsch till Kungssången* och *Marcia Carolus Rex*.

100:-

Klassiska favoriter

Det finaste ur svensk klassisk musik. Hugo Alfvén och Pettersson-Bergers nationalromantiska stycken, med Södermans *Svenskt Festspel* som en av många höjdpunkter.

100:-

Sommarfavoriter

Låt denna sommar bli en sommar i den svenska nationalismens tecken, och rama in den med

denna fantastiska samlingsskiva!

100:-

Skrifter

Nationalism i ett land!?!

Ett aktuellt och viktigt ideologiskt och debatterade inlägg av Jimmy Windeskog. Vad kan vi lära av Österrike och exakt vad är nationaldemokratin? Denna skrift ger dig svaren.

25:-

Dit älgarna inte längre går

En fantasifull berättelse om en gård bortom tid och rum. Ordningen förändras när nya och obekanta ansikten dyker upp. Vad håller folk samman när barnen drömmer mardrömmar och grannar börjar titta snett på varandra?

25:-

Pg; 649 36 00-8

“Tian”

Mot valet 2000

Trots sommar och sol, och för all del ett rådande lugn, skall vi inte glömma att det snart bara är två år till nästa valrörelse.

Det är SDU:s fasta övertygelse att valet 2002 skall bli SD:s definitiva genombrott. Och då ligger det också på vårt ansvar att göra allt vi kan för att detta skall slå in.

Liksom tidigare val kommer SDU naturligtvis att ställa hela sin organisation till SD:s förfogande under valåret. Men 2002 hade vi tänkt att göra mer än så!

SDU har som mål att göra ett omfattande utskick till förstagångsväljare, till människor som tidigare

inte har varit i kontakt med SD eller SDU. Detta kommer naturligtvis att kosta pengar, och det är där du kommer in i bilden.

I och med detta nummer av *Demokraten* inleder SDU en insamling med namnet “Tian”. “Tian” syftar på att vi för bara 10:- kommer ut till tre personer. Och alla våra medlemmar borde ha råd att kasta in en tia på vårt postgirokonton mellan varven!

De bidrag som kommer in kommer att redovisas med namn i *Demokraten* med start i nästa nummer. Så ta nu ditt ansvar och se till att åtminstone ytterligare tre personer från vetskaps om SD till valet 2002!

Gör så här...ta en postgirotalong, till exempel den bifogade. Märk den tydligt med “Tian” och skriv ditt förnamn och din kommun. Naturligtvis kan du vara anonym.

“Tian”. Pg; 649 36 00-8

SDU-profilen:

Johan Dahlqvist

Från Mikael Janssons hemkommun, Örebro, kommer också Johan Dahlqvist som är detta nummers SDU-profil.

Johan är vice ordförande i nybildade SDU-Bergslagen och sitter som RO-ledamot sedan 1999. Johan har en förmåga att dyka upp på nästan alla aktiviteter, oavsett var de hålls.

1. När och hur blev du nationalist? När kom du in i SDU?

Redan som liten var jag intresserad av svensk historia och identifierade mig med det svenska. Med åren har jag insett att man måste vara stolt över sitt ursprung, folk, historia och kultur. 1998 fick jag kontakt med SD via Internet och blev genast medlem. Samma år gick jag också med i SDU.

2. Ungdomar finner idag sällan intresse i partipolitik, hur bryter vi den trenden?

Jag anser att ointresset för partipolitik bottnar i de etablerade partiernas ideologiska likriktning. Från 60-talets slut har de dragit åt samma håll och kan idag kallas liberalmarxistiska. Genom vår blotta existens utgör vi ett alternativ. Det svåra är att nå ut till den breda massan.

3. I vilken riktning vill du att SDU skall utvecklas, och hur kommer vi dit?

Jag anser att SDU måste jobba hårt för att finna sin egen stil. Vi bör syssla mycket med att utbilda våra medlemmar och då inte politiskt utan även historiskt och kulturellt. SDU får inte bli för liberalt och "humanistiskt", med andra ord som andra ungdomsförbund. På ett nationalistiskt ungdomsförbund ställs högre krav.

4. Hur har du själv, personligen, kommit fram till de politiska värderingar du har idag? Influenser och förebilder?

Jag reagerade tidigt på de orättvisor som finns i det svenska samhället. Samtidigt som jag kommer från en politisk släkt. Detta i kombination med att jag alltid har haft en stark nationell identitet har nog bidragit med en hel del. Litteraturen har nog också haft sin del. En person som haft stor inverkan på mig är SD:s f.d. partiledare Anders Klarström, utan honom hade jag nog inte varit medlem i SDU idag. Jean-Marie Le

Pen är en annan förebild. Han har betytt mycket för den moderna nationalismen.

5. Finns det någon fråga som du skulle vilja föra upp på SDU:s dagordning?

Demokratin och yttrandefriheten beskärs och urvattnas hela tiden. Vi bör som ungdomsförbund belysa situationen främst i skolorna där inga avvikande åsikter får förekomma.

6. Finns det någon fråga som SDU driver idag man borde tona ner eller helt avstå ifrån?

Den kulturpolitik som SDU idag driver är alltför liberal. I texten talas det bl.a om "frivilliga möten med andra kulturer", "att svensk kultur inte är bättre än andra" o.s.v. Detta tycker jag inte passar ett nationalistiskt ungdomsförbund. Sverige är svenskarnas land och här gäller svensk kultur.

7. Kulturen ligger ju oss varmt om hjärtat, men får inte så mycket utrymme i den politiska debatten. Kan vi göra något åt detta?

Enligt min mening kan inte allt ligga på SDU. Jag anser att den enskilde medlemmen bör stödja eller engagera sig i organisationer som Narvaförbundet och hembygdsföreningar för att ta några exempel.

8. Finns det någon chans att hålla Sverige utanför EMU, och i så fall hur?

Redan idag är en majoritet av svenska folket emot EMU. Den svenska kronan är dessutom starkare än Euron. Så förhoppningsvis blir det en folkomröstning och där ett nej.

9. Hur gör vi SDU till ett bättre förbund och SD till ett regeringsparti?

Jag tror att receptet för framgång för både SDU och SD ligger på det organisatoriska planet. Vi måste helt enkelt bli större och bredare på alla områden. Detta i kombination med att både parti och ungdomsförbund måste få ett större ideologiskt djup.

10. Riktlinjer och förebilder säger ju lite om en person. Vem föredrar du, Jörg Haider eller Jean-Marie Le Pen?

Haider är populist medan Le Pen har kallats den moderna nationalismens grundare. Det säger väl det mesta. Le Pen har gjort ett fantastiskt arbete med Front National. De är modellen för hur ett nationalistiskt parti skall se ut.